

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. října 2021 v Brně v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Jirsy a přísedících Mgr. Michaely Švihálkové a Mgr. Libuše Koskové takto :

I. Soud podle § 314r odst. 4 trestního řádu schvaluje dohodu o vině a trestu uzavřenou dne 6. října 2021 v sídle Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Brně, Krajského státního zastupitelství v Brně, Moravské nám,2, Brno, pod č.j. 3 VZV 3/2019 -113, mezi státní zástupkyní Mgr. Janou Vítkovou a obžalovaným Z. Z., nar. XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, OP XXXXX, adresa pro účely doručování: XXXXX, XXXXX, předsedou představenstva obchodní korporace, zastoupeným obhájcem JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, se sídlem AK Brno, Bubeníčková 502/42, ev. č. ČAK 10878, stíhaného stíhán pro zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku zčásti dokonany a z části nedokonany ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

II.

obžalovaný

Z. Z.,

nar. XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, OP XXXXX, adresa pro účely doručování: XXXXX, XXXXX, předseda představenstva obchodní korporace,

je vinen, že

jako jediný jednatel společnosti XXXXXX, IČ: XXXXXX se sídlem XXXXXX, XXXXXX, v rozmezí od 8.12. 2010 do 9.12. 2010 podepsal ve Veselí nad Moravou s odsouzeným J. H., nar. XXXXXX, zastupujícím společnost XXXXXX, a.s., IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, XXXXXX, nepravdivý Předávací protokol, o němž věděl, že je datován dnem 29.11.2010, mezi společnostmi XXXXXX (objednatel) a společností XXXXXX, a.s. (zhotovitelem) s tím, že předmětem předání bylo kompletní konečné plnění předmětu díla fotovoltaické elektrárny Chomutov XXXXXX (dále jen FVE společnosti XXXXXX) se závěrem, že dílo bylo převzato bez výhrad, ačkoliv věděl, že FVE společnosti XXXXXX byla teprve ve výstavbě ve značném stupni technologické nedokončenosti, přičemž dne 9.12.2010 nechal doručit uvedený Předávací protokol, jako podklad osvědčující vlastnické právo společnosti XXXXXX k energetickému zařízení podle § 5 odst. 3 a § 7 odst. 4 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, a § 7 odst. 1 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, spolu s nepravdivou Zprávou o výchozí revizi elektrického zařízení č. 63/10-1E revizního technika J. D. z 6.12.2010 na VT Chomutov – fotovoltaickou elektrárnu 2,98 MWp - střechy, ve které bylo uvedeno, že elektrické zařízení je schopné bezpečného provozu a že na střechách hal je dohromady instalováno 12.960 FV panelů Sopray SR156P-230 o celkovém výkonu 2,98MWp a 270 střídačů SMC 11000TL, jako podkladu osvědčujícím technické předpoklady energetického zařízení podle § 5 odst. 3 a § 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb. a § 9 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb., na Energetický regulační úřad v Jihlavě do správního spisu jako podklady nutné pro vydání licence na výrobu elektřiny pro spol. XXXXXX na provozovnu FVE společnosti XXXXXX v Chomutově o výkonu 2,981 MW, kdy tímto způsobem Z. Z. usiloval o uvedení nepravdivých údajů Energetickému regulačnímu úřadu s úmyslem, aby Energetický regulační úřad vydal licenci na výrobu elektřiny spol. XXXXXX ještě v roce 2010 a takto získaná pravomocná licence by spolu s prezentováním totožných nepravdivých informací o uvedení kompletní fotovoltaické elektrárny do provozu v roce 2010 vůči společnosti XXXXXX přivodila společnosti XXXXXX nárok na garantovanou výkupní cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, avšak Energetický regulační úřad na základě rozhodnutí z 16.12.2010 se dne 20.12.2010 pokusil provést zajištění důkazu ohledáním věci nemovité – FVE společnosti XXXXXX v Chomutově a na místě zjistil, že daná FVE společnosti XXXXXX není dokončena, že nesplňuje k danému dni podmínky pro udělení licence a že Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 63/10-1E revizního technika J. D. z 6.12.2010 neodpovídá skutečnému stavu uvedené výroby;

dále Z. Z. zajistil, aby byl dne 27.12.2010 v Chomutově Mgr. Pavlem Starostou, zastupujícím notáře JUDr. Radomíra Pavelku se sídlem ve Zlíně, sepsán Notářský zápis č.j. N 353/2010, NZ 313/2010, v němž bylo uvedeno, že do 27.12.2010 byly na FVE společnosti XXXXXX odstraněny nedostatky uvedené v protokolu Energetického regulačního úřadu z ohledání FVE společnosti XXXXXX z 20.12.2010, a to nepropojenost panelů na světlicích č. 13, 15, 18 a 22 a že je zařízení připojeno a ke dni 27.12.2010 v provozu, ačkoliv k tomuto datu nebyly na stavbě instalovány všechny panely, střídače a rozvaděče, jejichž montáž probíhala ještě v polovině ledna 2011,

a dne 29.12.2010 v Praze Z. Z. podepsal dopis s názvem „Zdvořilá žádost o vydání licence ve lhůtě do 31.12.2010,“ ve kterém jménem společnosti XXXXXX požádal o vydání licence ve lhůtě do

konce roku 2010 a nepravdivě uvedl, že dokončili v tomto měsíci významnou investici představující fotovoltaickou elektrárnu na střeše průmyslového areálu o velikosti 3MW s tím, že plnou funkčnost elektrárny a splnění veškerých požadavků kladených právními předpisy dokládá formou výše uvedeného Notářského zápisu, přičemž věděl, že tento dopis bude doručen dne 29.12.2010 na Energetický regulační úřad do správního spisu žadatele spol. XXXXX o vydání licence a zároveň věděl, že téhož dne bude doručena na Energetický regulační úřad nová nepravdivá Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 63/10-1E z 27.12.2010 revizního technika J. D. na VT Sun Chomutov - fotovoltaickou elektrárnu 2,98MWp - střechy, ve které bylo uvedeno, že elektrické zařízení je schopné bezpečného provozu a že na střechách hal je mimo jiné nainstalováno dohromady 12.960ks FV panelů 230W/ks o celkovém výkonu 2,98MWp a 270 střídačů SMC 11000TL, když k pořízení nové revizní zprávy se zavázal na jednání u Energetického regulačního úřadu dne 21.12.2010, ačkoli věděl, že FVE společnosti XXXXX stále není dokončena a plně provozuschopná a deklarovaný počet FV panelů a střídačů v revizní zprávě nebyl dosud na výrobu instalován,

dále dne 30.12.2010 Z. Z. v Praze podepsal dopis s názvem „K č.j. 13915-13/2010-ERU, návrh na provedení důkazu listinami,“ ve kterém navrhl, aby byl proveden důkaz listinami, a to mj. příloženým Protokolem o schválení výroby z 22.12.2010, který neodpovídal skutečnému stavu stavebně-technické dokončenosti FVE společnosti XXXXX, neboť v něm bylo uvedeno, že zkušební provoz byl zahájen 22.12.2010, že vyvedení výkonu výroby je bez závad, že byly předloženy požadované doklady, že podmínky pro obchodní měření odpovídají požadavkům provozovatele distribuční soustavy a že výsledky měření odpovídají stanoveným požadavkům, přičemž v uvedeném dopise uvedl, že tyto listiny svědčí podle jejich právního názoru o způsobilosti výroby elektřiny k provozu a také o splnění požadavků kladených na takové zařízení zvláštními právními předpisy, zejména energetickým zákonem, přičemž zamlčel, že FVE společnosti XXXXX stále není dokončena a plně provozuschopná, a tento dopis nechal téhož dne doručit na Energetický regulační úřad do správního spisu žadatele spol. XXXXX o vydání licence;

tímto způsobem úmyslně Energetickému regulačnímu úřadu předstíral informace o údajné bezpečné provozuschopnosti celku FVE společnosti XXXXX a na jejich základě Energetický regulační úřad, zastoupený I. F., dne 31.12.2010 vydal rozhodnutí o udělení licence pod č.j. 13915-23/2010-ERU spol. XXXXX na výrobu elektřiny na 25 let, které nabylo právní moci dne 31.12.2010, přičemž na základě pravomocné licence a zároveň schválení výroby s výrobou do distribuční soustavy společnosti XXXXX také ještě v roce 2010, jakož i v důsledku následného prezentování nepravdivých informací o dokončenosti výroby resp. zamlčení informací o její nedokončenosti do konce roku 2010 vůči společnosti XXXXX při uzavření Smlouvy č. VCE/10/7120 o úhradě výkupní ceny ze dne 28. 12. 2010 Z. Z., jakož i při následné pravidelné měsíční fakturaci na základě této smlouvy, vznikl a byl uplatňován společností XXXXX neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž za období od 1.1.2011 do srpna 2015, kdy spol. XXXXX byly vypláceny výkupní ceny pro výroby elektřiny uvedené do provozu v roce 2010, způsobil škodu ve výši 107.842.079,4 Kč, z tohoto za období 1.1.2011 do 31.12.2012 škodu ve výši 41.926.134,91 Kč způsobil České republice zastoupené Ministerstvem průmyslu a obchodu, která společnosti XXXXX refinancovala vyplacenou podporu, a za období od 1.1.2013 do

31.7.2015 škodu ve výši 65.915.944,45 Kč způsobil ČEZ Prodej s.r.o. (nyní ČEZ Prodej a.s., IČ 27232433), přičemž za dobu od 1.8. 2015 do konce roku 2030 by byla dále způsobena škoda České republice ve výši 343.840.182,5 Kč,

t e d y

ke škodě cizího majetku jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, k zamlčení podstatných skutečností, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonáný a dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb.,

z a c o ž s e o d s u z u j e

I. podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb., za použití § 58 odst. 3 trestního zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb., k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb., se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let**.

II. podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb., k peněžitému trestu ve výměře **400 denních sazeb** s denní sazbou **ve výši 20.000 Kč** (celkem **8.000.000 Kč**).

Podle § 228 odst.1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené České republice, zastoupené Ministerstvem průmyslu a obchodu se sídlem Na Františku 32, Praha 1, škodu ve výši **18.614.679,76 Kč**.

Podle § 229 odst.2 trestního řádu se Česká republika zastoupená Ministerstvem průmyslu a obchodu odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

1. Dne 5.6.2018 byla ke krajskému soudu podána obžaloba na Z. Z. pro trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měl obžalovaný dopustit jednáním podrobně v podané obžalobě popsaným.
2. V hlavním líčení konaném dne 8.10.2021 státní zástupkyně soudu navrhla schválit dohodu o vině a trestu uzavřenou s obžalovaným dne 6.10.2021. Po poučení dle § 314q odst. 3 trestního řádu obžalovaný rovněž navrhl, aby soud uzavřenou dohodu schválil.
3. Soud posoudil obsah uzavřené dohody s obsahem spisového materiálu a poté dopěl k závěru, že skutková zjištění obsažená v dohodě odpovídají opatřeným důkazům, a tato skutková zjištění současně dávají základ pro právní kvalifikaci uvedenou ve schválené dohodě. V této souvislosti je možno také konstatovat, že skutková zjištění ohledně nepravdivosti předávacího protokolu a revizní zprávy ze dne 6.12.2010 včetně značné technologické nedokončenosti FVE XXXXX jsou souladná i se závěry soudu v původní trestní věci vedené pod sp. zn. 52T 4/2017. Soud v odůvodnění tohoto rozsudku také podrobným způsobem rozvedl, na základě jakých důkazů dospěl k závěru, že FVE XXXXX nebyla po technologické stránce dokončena ani ke dni 31.12.2010. Vzhledem k tomu, že se jedná o tytéž důkazy, uvedené závěry tak logicky ve stejné míře dopadají i na nyní projednávanou věc. Oproti věci vedené pod sp. zn. 52T 4/2017 došlo pouze k úpravě výše škody jednak dle nově zpracovaného odborného vyjádření, jakož i s přihlédnutím ke stávající judikatuře týkající se stanovení výše škody v podobných případech (tzn. se zahrnutím daní). Tato úprava však nijak základ skutkových zjištění nemění a nemá rovněž žádný vliv na použitou právní kvalifikaci. Závěrem lze tedy k této části uzavřené dohody konstatovat, že prohlášení obžalovaného o spáchání uvedeného skutku zcela odpovídá obsahu spisového materiálu, přičemž tímto jednáním obžalovaný po stránce objektivní i subjektivní naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve znění zák. č. 330/2020 Sbírky dílem dokonaného a dílem zůstavšícího ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 téhož trestního zákoníku. Jednání obžalovaného bylo správně kvalifikováno podle právní úpravy účinné v době rozhodování soudu, neboť i když jednání obžalovaného tak či tak naplnilo znaky i kvalifikované skutkové podstaty uvedeného trestného činu v podobě škody velkého rozsahu, podle nynější právní úpravy takto způsobená škoda zvýšenou dolní hranicí škody velkého rozsahu nepřevyšuje tak významně, jak tomu bylo podle předchozí právní úpravy, což má své důsledky jednak v rámci obecných úvah o druhu a výměře navrženého trestu, zejména však z hlediska postupu upraveného v ustanovení § 58 odst. 3 trestního zákoníku zakotveného právě zák. č. 333/2020 Sbírky.
4. V rámci hodnocení přiměřenosti trestů obsažených v uzavřené dohodě z hlediska základních zásad upravujících požadavky zákonnosti, přiměřenosti a individualizace při ukládání trestů (§ 37 – 39 trestního zákoníku) soud posoudil závažnost spáchané trestné činnosti, způsob jejího provedení a její následky, okolnosti, za kterých byla trestná činnosti spáchána, osobu obžalovaného, míru jeho zavinění, jeho pohnutku, jeho chování po spáchání trestné činnosti, možnosti jeho nápravy, jakož i polehčující či přitěžující okolnosti. Pokud se jedná o význam chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, pak ten je dán zájmem společnosti na

ochraně majetku fyzických a právnických osob před neoprávněnými zásahy. Z hlediska způsobu spáchání trestné činnosti resp. okolností, za kterých byla spáchána, nelze přehlédnout situaci, kdy 53 dnů před koncem roku 2010 stát investorům původně nastavené výkupní ceny snížil o 60 %, což samozřejmě logicky způsobilo paniku vyvolanou obavou těchto investorů z návratnosti vložených investic resp. ze schopnosti vůbec splácet bankovní úvěry. S tímto neblahým faktem pak souvisí další selhání státu, který ač si musel být vědom důsledků, které náhlá změna podmínek způsobí, nijak neposílil jak z hlediska počtu pracovníků tak z hlediska jejich odbornosti zaměstnanecké kapacity ERÚ, což mělo vliv na kvalitu, s jakou byly jednotlivé žádosti posuzovány. Byť tedy tyto okolnosti, které provázely nyní projednávané jednání nemohly mít vliv na posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného, je nutno k nim v rámci úvah o druhu trestů a jejich výměře přihlédnout.

5. K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupek. Obžalovanému tedy polehčuje jeho trestní a přestupková bezúhonnost. Na straně druhé nelze přehlédnout jak výši skutečně způsobené škody, která více než 10 x převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu, tak i výši škody, která měla být dále spáchána. Nicméně vzhledem k tomu, že obžalovaný uzavřením dohody o vině a trestu přispěl k vyřízení projednávané věci bez rozsáhlého dokazování, lze v daném případě akceptovat postup upravený v § 58 odst. 3 trestního zákoníku, tzn. uložení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby ustanovení § 209 odst.5 trestního zákoníku. To vše při zohlednění osoby obžalovaného, který dosud nebyl soudně trestán, jeho věku a zdravotního stavu, jakož i dlouhé doby, která od spáchaného jednání již uplynula. Na základě uvedeného lze tedy konstatovat, že trest odnětí svobody v trvání 3 let, podmíněně odložený na nejdelší možnou zkušební dobu bude k nápravě obžalovaného dostačující, to vše za situace, kdy trest odnětí svobody není jedinou ukládanou sankcí. Trestnou činnost popsanou v uzavřené dohodě spáchal obžalovaný v souvislosti se snahou získat majetkový prospěch. Je tedy plně v souladu se zásadami individuální a generální prevence uložení i trestu peněžitého, přičemž povaze a závažnosti spáchaného trestného činu odpovídá 400 denních sazeb, kdy s ohledem k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného je odpovídající výše jedné denní sazby v částce 20.000 Kč.
6. Vzhledem k tomu, že uzavřená dohoda o vině a trestu zcela odpovídá stavu věci i zákonu, soud návrh na schválení uzavřené dohody akceptoval a uvedenou dohodu rozsudkem schválil.
7. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu majetkové škody v částce 147.257.815 Kč řádně a včas připojilo za Českou republiku Ministerstvo průmyslu a obchodu s tím, že v době od 1.1.2011 do 31.12.2012 bylo spol.XXXXXX proplacena na podpoře částka 62.782.000 Kč a za období od 1.1.2013 do 1.10.2018 částka 80.775.196,99 Kč Další škoda ve výši 3.700.188,29 Kč spočívá v plnění (uhrazení poplatku) za činnost společnosti ČEZ Prodej, s. r.o. jako povinně vykupujícího obchodníka.
8. Dále se k trestnímu řízení připojila i společnost ČEZ Prodej a.s.(dříve ČEZ prodej s.r.o.) s částkou ve výši 29.387.024,77 Kč včetně příslušenství s tím, že jistina představuje vyplacenou podporu spol. XXXXXX za dobu od 1.1.2013 do 31.7.2014, kterážto jí nebyla spol.OTE a.s. refinancována. Byť bylo soudem rozhodnuto, že tato společnost nemůže v probíhajícím

trestním řízení uplatňovat nárok na náhradu škody, listiny, které byly touto společností předloženy, mají zásadní význam pro rozhodnutí soudu o nároku České republiky.

9. K aktivní legitimaci České republiky z hlediska uplatněného nároku lze konstatovat, že právní zakotvení podpory energie z obnovitelných zdrojů bylo nejprve upraveno v zák. č. 180/2005 Sb. (o podpoře využívání obnovitelných zdrojů) účinného do 31.12.2012. Mechanismus financování této podpory pak byl od 28.12.2010, kdy nabyl účinnosti zák. č. 402/2010 Sb. (kterým byl změněn zák. č. 180/2005 Sb.) upraven v ust. § 6a odst. 1 tak, že provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel regionální distribuční soustavy má právo na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, přičemž tyto vícenáklady byly hrazeny složkou ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů regulované ERÚ a dotací z prostředků státního rozpočtu. Podle odst.2 cit.ust. vláda stanovila nařízením limit prostředků státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů do 31. října kalendářního roku, který předcházela kalendářnímu roku, pro který ERÚ stanovil ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny a podle odst.3 cit.ust. pokud limit prostředků státního rozpočtu stanovený podle odstavce 2 nepostačoval na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, zahrnul ERÚ zbývající vícenáklady provozovatele přenosové soustavy nebo provozovatele regionální distribuční soustavy do složky ceny na přenos elektřiny nebo ceny na distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů.
10. Podle § 6b odst. 1 cit.ust. dotaci na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů podle § 6a poskytovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelům regionálních distribučních soustav čtvrtletně na základě jejich žádostí, které mu tyto provozovatelé předložili do konce měsíce následujícího po čtvrtletí.
11. Zákon č.180/2005 byl s účinností od 1.1.2013 zrušen zák. č.165/2012 (o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů), který v ust. § 13 odst.1 nově upravil postavení tzv. operátora trhu, který účtuje provozovatelé regionální distribuční soustavy a provozovatelé přenosové soustavy (resp. tzv. povinně vykupujícímu obchodníkovi) složku ceny služby distribuční soustavy a složku ceny služby přenosové soustavy na podporu elektřiny ve výši, v jaké je povinen ji vyúčtovat provozovatel regionální distribuční soustavy nebo provozovatel přenosové soustavy podle § 28 a provozovatel regionální distribuční soustavy a provozovatel přenosové soustavy je povinen ji hradit operátorovi trhu. Tímto operátorem trhu je spol. OTE a.s.. Podle § 28 odst.1 cit. zák. č. 165/2012 Sb. účinného do 1.10.2013 pak byly náklady na podporu elektřiny a provozní podporu tepla hrazeny prostřednictvím operátora trhu z finančních prostředků, které byly v případě fotovoltaických elektráren tvořeny jednak z finančních prostředků, které tvoří složku ceny za přenos elektřiny a ceny za distribuci elektřiny na krytí nákladů spojených s podporou elektřiny, a dále dotací z prostředků státního rozpočtu. S účinností od 1.10.2013 pak byly náklady na podporu výroby elektřiny v případě fotovoltaických elektráren tvořeny tržbami z plateb ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny, dotací z prostředků státního rozpočtu a vrácenou neoprávněně čerpanou podporou a uhrazeným penále podle § 51. S účinností od 1.1.2016 pak byly tyto náklady hrazeny tržbami z plateb složky ceny služby distribuční soustavy a složky ceny služby přenosové soustavy

na podporu elektřiny, dotací z prostředků státního rozpočtu a výnosy z dražeb povolenek podle zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů realizovanými prostřednictvím kapitoly ministerstva, přičemž podle § 7 odst.4 zák.č. 383/2012 o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů je výnos z dražeb povolenek příjmem státního rozpočtu.

- 12.Podle § 28 zák. č.165/2012 dále vláda stanovila nařízením prostředky státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu části ceny elektřiny pro zákazníky a na úhradu provozní podpory tepla, a to do 31. října kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, pro který Úřad (ERÚ) stanoví cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny. Prostředky státního rozpočtu pro poskytnutí dotace byly stanoveny podle výše finančních prostředků uvedených v odstavci 1, a to tak, aby spolu s nimi zajistily pokrytí celkových předpokládaných finančních prostředků na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny a provozní podporou tepla, přičemž s účinností od 2.10.2013 Úřad stanovuje cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny maximálně ve výši 495 Kč/MWh. Cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny stanovuje Úřad podle zákona o cenách.
- 13.Z výše uvedeného tedy vyplývá, že způsob financování podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů je složen ze dvou složek. Jednak jsou to dotace ze státního rozpočtu resp. z dalších příjmů státního rozpočtu a dále se jedná o tržby z plateb ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny. Koneckonců i z čl. 34 Notifikačního rozhodnutí Evropské komise ve věci Státní podpory č. SA.35177 ze dne 11.6.2014 je zřejmé, že náklady na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů jsou financovány částečně prostřednictvím zvláštního odvodu ukládaného zákazníkům služeb přenosu a distribuce elektřiny (tzv. cenové složky) a částečně ze státního rozpočtu. Nicméně z již citovaného ust. § 28 zák. č.165/2012 Sb. je dále zřejmé, že část ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny podle ust. § 28 odst.1 písm.a) je stanovena fixní částkou, takže výše podpory určené výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů je tak bez vlivu na výši plateb příspěvku jednotlivými koncovými uživateli, jinak řečeno, stanovenou fixní částkou 495 Kč za MWh by koncoví zákazníci uhradili i za situace, kdy by spol. XXXXX od počátku řádně uplatňovala podporu za výrobu elektřiny pro zařízení uvedená do provozu až v roce 2011. Koncové uživatele tak de facto nelze považovat za poškozené v dané trestní věci, neboť projednávanou trestnou činností ke škodě na jejich majetku fakticky nedošlo. A pokud se týká období do 1.10.2013 pak aktivní legitimaci České republiky podpůrně lze spatřovat i v ustanovení § 456 zákona č. 40/1964 Sb., (občanský zákoník platný do 1.1.2014), z něhož vyplývá, že předmět bezdůvodného obohacení se musí vydat tomu, na jehož úkor byl získán. Nelze-li toho, na jehož úkor byl získán, zjistit, musí se vydat státu. Z komentáře k uvedenému ustanovení je pak zřejmé, že „*subjektem, na jehož úkor byl předmět bezdůvodného obohacení získán, může být fyzická osoba i právnická osoba. V některých případech však nelze tyto subjekty zjistit (např. při předražování zboží prodávaného širokému okruhu spotřebitelů)*...“ (viz Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, 1191).
- 14.Vzhledem k tomu, že náklady na podpora byly hrazeny kromě dotací státu i jednotlivými spotřebiteli, a to složkou ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, tato část obohacení spol. XXXXX byla získána právě na úkor širokého okruhu spotřebitelů a musí tak být vydána státu. Legitimace státu k vymáhání prospěchu získaného z nepoctivých zdrojů byla řešena i

judikaturou tak, že: „Nárok státu na vydání majetkového prospěchu získaného z nepoctivých zdrojů ve smyslu ustanovení § 456, věta druhá, o. z. se uplatňuje v případech, kdy ho žalovaní získali protiprávní činností na úkor neznamých občanů. Účelem ustanovení § 456, věta druhá, o. z. tedy není napravit újmu, která vznikla u postihnutého, ale jen odčerpát majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů. Ve smyslu ustanovení § 456, věta druhá, o. z. je stát už přímo ze zákona bez dalšího legitimován k tomu, aby se návrhem domáhal vydání majetkového prospěchu získaného z nepoctivých zdrojů.“ (R 25/1986).

15.Z rozboru výše citované právní úpravy financování podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů resp. z dalších podpůrných skutečností tedy jednoznačně vyplývá, že za poškozené projednávanou trestnou činností nelze obecně považovat provozovatele přenosové soustavy provozovatele regionální distribuční soustavy či povinně vykupující obchodníky, neboť tyto společnosti měly být po celé projednávané období pouze poskytovateli (zprostředkovateli) finančního prostředků, které jim byly poukazovány- refinancovány ze státního rozpočtu Ministerstvem průmyslu a obchodu. V daném případě tak lze obecně hovořit o jediném aktivně legitimovaném subjektu, kterým je Česká republika zastoupená právě zmíněným ministerstvem. Tento závěr je dle přesvědčení soudu podložen i výkladem ust. § 51 odst.1 zák. č. 165/2012 Sb., který upravuje postup při neoprávněném čerpání dotace formou spáchání správního přestupku s tím, že došlo-li k čerpání podpory elektřiny v souvislosti se spácháním přestupku podle tohoto zákona ze strany výrobce elektřiny, ERÚ z moci úřední rozhodne o neoprávněném čerpání podpory a stanoví jeho rozsah podle doby trvání neoprávněného čerpání podpory. Výrobce elektřiny je pak povinen neoprávněně čerpanou podporu uhradit nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí ERÚ o neoprávněném čerpání podpory do státního rozpočtu tedy nikoliv výše uvedeným společností.

16.V této souvislosti je možno odkázat i na odůvodnění rozhodnutí dovolacího soudu, který posuzoval dovolání původně spoluobžalovaného H. ve věci vedené pod sp.zn.52T 4/2017 s tím, že pokud soud jako poškozeného identifikoval Českou republiku, svůj postup zevrubně zdůvodnil (srov. odst. č. 25 rozhodnutí sp. zn. 7 Tdo 1462/2019). Výhrady proti tomuto postupu neměl ani Ústavní soud (srov. odst.č.33 rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 1327/20).

17.V nyní projednávané věci je však důkazní situace specifická v tom, že společnost ČEZ Prodej a.s. řádně doložila, že ačkoliv společnosti XXXXX vyplácela podporu platnou pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, společnost OTE a.s. však v rámci refinancování této podpory poskytla společnosti ČEZ Prodej pouze finanční prostředky odpovídající výši výkupních cen platných pro zařízení uvedená do provozu až v roce 2011. Z uvedeného je tedy zjevné, že od roku 2013 až do 31.7.2015 nebyla z rozpočtu ČR podpora pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 realizována, takže ČR tím pádem ani nemohla vzniknout žádná škoda, která naopak vznikla spol. ČEZ Prodej a.s..

18.Nárok České republiky se tak může vztahovat pouze k období od 1.1.2011 do 31.12.2012, kdy podpora vyplacená společností XXXXX společnosti XXXXX jí byla ze státního rozpočtu refinancována. Z výroku o vině je pak zřejmé, že ČR byla za uvedené období způsobena ve smyslu ustanovení § 137 trestního zákoníku škoda ve výši 41.926.134,91 Kč. Nicméně z hlediska skutečného obohacení spol. XXXXX a s tím související faktické škody na majetku České republiky je nutno od takto stanovené škody odečíst daň z přidané hodnoty a solární daň,

jakožto příjmy státního rozpočtu, které již byly ČR společností XXXXX uhrazeny. Ze zpracovaného odborného vyjádření je pak zřejmé, že za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 činil rozdíl výkupních cen po odečtení DPH a solární daně částku 18.614.679,76 Kč, což také představuje faktickou škodu na majetku státu. Jinak řečeno, není žádného rozumného důvodu akceptovat nárok ČR, aby jí byla z uvedené částky DPH a solární daň uhrazena de facto dvakrát. Vzhledem k tomu, že takto zjištěná výše škody je v příčinné souvislosti s výše popsáním jednáním obžalovaného byl zavázán povinností tuto majetkovou škodu České republice nahradit.

19. Pokud se týká částky 3.700.188,29 Kč spočívající v plnění (uhrazení poplatku) za činnost společnosti ČEZ Prodej, s. r.o. jako povinně vykupujícího obchodníka, pak tato částka nepředstavuje škodu způsobenou trestným činem. Tato částka by povinně vykupujícímu obchodníkovi navíc byla uhrazena i v případě, že by spol. XXXXX řádně uplatňovala podporu pro zařízení uvedená do provozu v roce 2011.

20. Vzhledem k tomu, že ČR požadovala v rámci uplatněného nároku na náhradu škody za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 částky vyšší, resp. požadovala náhradu škody i za období od 1.1.2013 do 31.7.2015 a dále uhrazení poplatku ve výši 3,7 mil. korun, byla s tímto zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání pouze, pokud rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce navrhl, a to do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně
Brno 8. října 2021

Mgr. Petr Jirsa v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

